

Hvis det her mislykkes, vil mange andre projekter, hvor vi er involveret på den ene eller den anden måde, blive sat i stå, og folk vil sige: Det kommer til at gå, som det går med Skjern Å; det vil vi ikke. Vi får bare flere ødelæggelser, end vi får miljøforbedringer. Den situation er vi bange for.

Så må vi hellere tage endnu en tur på dansegulvet, kigge efter, undersøge det grundigt. Det store antal henvendelser, denne her sag har givet til Folketinget eller i alt fald til Det Konservative Folkeparti, viser, at befolkningen går op i det her med liv og sjæl og finder det afgørende vigtigt, at man ikke skader deres miljø, men at det resultat, der kommer, bliver afgørende bedre.

Jeg hæftede mig ved bemærkningen fra den socialdemokratiske ordfører om, at det er ret vanskeligt at forudse, hvad der foregår her på det biologiske område. Det vil jeg give ham helt ret i. Det er jo netop derfor, at vi går lidt med livrem og seler. Vi skal være sikre på, at det resultat, vi kommer frem til, er noget, befolkningen kan leve med, er noget, befolkningen vil opfatte som en klar forbedring, for hvis der er ret mange fejl i projektet, vil de engagerede mennesker rejse land og rige rundt og sige: Sådan noget må I aldrig gøre en anden gang.

Vi er godt klar over, at vi ikke kan lave et sådant projekt, uden at der kommer en enkelt svipser, uden der går et eller andet galt, som vi må rette op på; men vi skal sørge for fra udgangspunktet at minimere det så meget som overhovedet muligt.

Når man ser på, hvad der har været af drøftelse indtil nu, og hvad der er gjort, siden vi fremsatte forslaget, er der jo meget, der tyder på, at det punkt, der handler om østløsningen, ser der ud til at være en bred forståelse for, end-og ind i regeringens rækker. Det vil jeg gerne takke for.

Med hensyn til vestløsningen er der en hel del mere tvivl om, hvordan det skal gøres. Vi må altså give os den tid, der skal til for at få en ordentlig vurdering.

Det er ikke for Det Konservative Folkeparti et spørgsmål om at stoppe projektet, det er et spørgsmål om at give det – og jeg skønner, det kan klares inden for et år – den luft til at lave de undersøgelser, at få de undersøgelser, der måske er lavet, revurderet i lyset af de nye oplysninger, så vi kan komme videre, og således at der kommer en bred opbakning, frem for at vi splitter lokalbefolkningen og får nogle dårlige eksempler.

I lokalområdet tror jeg, at mange ser frem til de positive effekter, jeg forudser. De rigere naturoplevelser vil være en gevinst for befolkningen, men det vil selvfølgelig også være en gevinst for os, der gør meget ud af at pålægge andre lande at leve op til biodiversitetsønsker – jamen her kommer vi selv med et fornemt bidrag.

Derudover vil der være mange erhverv, der også vil se det her som en fremgang. Turistfolkene derovre ser store muligheder i det, og de, der har fiskeri som erhverv eller som hobby, vil også kunne se, at når vi har lavet en naturgenopretning i Skjern Å-projektet, er der bedre at være derovre.

Det Konservative Folkeparti ser derfor frem til en grundig drøftelse i udvalget. Vi har ikke travlt. Det er vigtigere, at vi taler sammen, end at vi taler hver for sig.

Steen Gade (SF):

Folketinget har jo haft en hel del Skjern Å-debatter i de sidste snart mange år. Jeg ved ikke, om jeg skal benytte lejligheden til at minde om, at det var Holger Viveke, der alene mand her i Folketinget advarede imod den Skjern Å-løsning, der blev valgt i sin tid, og som vi jo nu – de fleste af os – lidt modvilligt er ved at indse var en forkert beslutning.

Når jeg hæfter mig lidt ved det modvillige, er det, fordi hvis vi skal se på, hvordan det historiske forløb har været, så er det jo sådan, at da vi startede genopretningsforslagene, var det sådan set kun Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre, der bakkede dem op. Så blev der et flertal, på det tidspunkt havde vi en borgerlig regering, og den borgerlige regering valgte så hellere at være med end at være imod, når de nu var i regering. Det er jo sådan set historiens forløb. Det skal ikke komme nogen til skade, men det skal måske huskes, når vi i dag ser, at Venstre og De Konservative fremsætter det her forslag.

Da det startede, havde jeg selv den tanke, at nu handlede det om at give åen frit løb og på sin vis nærmest hæve slusen ude ved Hvide Sande og så lade naturen råde. Så indså jeg selvfølgelig efter nogle overvejelser, at der også var huse og ting og sager i omegnen, og der har selvfølgelig måttet træffes nogle valg om, hvordan man ville genskabe naturen. Man kunne ikke bare sige, at man kunne lade naturen løse det hele selv.

Så har vi jo altså haft et forløb, hvor der gennem inddragelse af en lang række interesser,